

พระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวินิจฉัย
ความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐
บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๖)

พ.ศ. ๒๕๓๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๐

เป็นปีที่ ๔๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราช
โองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงบัญญัติท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้
บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวินิจฉัยความอาญาใน
ศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิด

ขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๗) ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๗ เพื่อให้ศาลจังหวัดต่างๆ สามารถนำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด สำหรับคดีอาญาที่อยู่ในอำนาจศาลแขวงซึ่งเกิดขึ้นในบางท้องที่เพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๒ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๐”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดสามสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๒๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชกฤษฎีกาให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐ บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๒๑ และให้ใช้บัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้แทน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ตติยสุลานนท์

นายกรัฐมนตรี

บัญญัติท้ายพระราชกฤษฎีกา

ให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติให้นำวิधिพิจารณา
ความอาญาในศาลแขวงมาใช้บังคับในศาลจังหวัด พ.ศ. ๒๕๒๐
บังคับสำหรับคดีที่เกิดขึ้นในบางท้องที่ (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๓๐

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๑	กรุงเทพมหานคร	มีนบุรี ลาดกระบัง และหนองจอก
๒	กระบี่	เมืองกระบี่ เขาพนม คลองท่อม ปลายพระยา และอ่าวลึก
๓	กาญจนบุรี	เมืองกาญจนบุรี ท่าม่วง ท่ามะกา และ พนมทวน
๔	กาฬสินธุ์	เมืองกาฬสินธุ์ กมลาไสย บางตลาด สมเด็จ สหัสขันธ์ ห้วยเม็ก กิ่งอำเภอ ห้วยผึ้ง อำเภอกุฉินารายณ์ นอกจาก กิ่งอำเภอนามน อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ และกิ่งอำเภอร่องคำ อำเภอกมลาไสย
๕	กำแพงเพชร	ทุกอำเภอ
๖	ขอนแก่น	พล แวงน้อย และหนองสองห้อง
๗	จันทบุรี	ทุกอำเภอ
๘	ฉะเชิงเทรา	ทุกอำเภอ
๙	ชัยนาท	ทุกอำเภอ
๑๐	ชัยภูมิ	ทุกอำเภอ
๑๑	ชุมพร	ทุกอำเภอ

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๑๒	เชียงราย	เมืองเชียงราย เชียงแสนเทิง ป่าแดด พาน แม่จัน แม่สรวย แม่สาย เวียงชัย และเวียงป่าเป้า
๑๓	เชียงใหม่	ฝาง และแม่อาย
๑๔	ตรัง	ทุกอำเภอ
๑๕	ตราด	ทุกอำเภอ
๑๖	ตาก	เมืองตาก ท่าสองยาง บ้านตาก แม่ระมาด แม่สอด และสามเงา
๑๗	นครนายก	ทุกอำเภอ
๑๘	นครปฐม	เมืองนครปฐม กำแพงแสน นครชัยศรี และสามพราน
๑๙	นครพนม	เมืองนครพนม ท่าอุเทน ชาติพนม นาแก ปลาปาก และเรณูนคร
๒๐	นครศรีธรรมราช	ฉวาง เข็ญใหญ่ ท่งสง ท่งใหญ่ นาบอน ปากพนัง พิปูน ร่อนพิบูลย์ และหัวไทร
๒๑	นครราชสีมา	ด่านขุนทด บัวใหญ่ ปากช่อง สีคิ้ว และ สูงเนิน
๒๒	นนทบุรี	ทุกอำเภอ
๒๓	นราธิวาส	ทุกอำเภอ
๒๔	น่าน	ทุกอำเภอ

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๒๕	บุรีรัมย์	เมืองบุรีรัมย์ คูเมือง นางรอง ประโคนชัย ลำปลายมาศ และสตึก
๒๖	ปทุมธานี	ทุกอำเภอ
๒๗	ประจวบคีรีขันธ์	เมืองประจวบคีรีขันธ์ ปราณบุรี และหัวหิน
๒๘	ปราจีนบุรี	เมืองปราจีนบุรี กบินทร์บุรี โคกขี้บ่ นาด บ้านสร้าง ประจันตคาม วังน้ำเย็น วัดน่านคร ศรีมหาโพธิ สระแก้ว และ อรัญประเทศ
๒๙	ปัตตานี	ทุกอำเภอ
๓๐	พะเยา	ทุกอำเภอ
๓๑	พังงา	ทุกอำเภอ นอกจากกิ่งอำเภอเกาะยาว อำเภอเมืองพังงา
๓๒	พัทลุง	ทุกอำเภอ
๓๓	พิจิตร	ทุกอำเภอ
๓๔	เพชรบุรี	ทุกอำเภอ
๓๕	เพชรบูรณ์	ทุกอำเภอ
๓๖	แพร่	ทุกอำเภอ
๓๗	ภูเก็ต	ทุกอำเภอ
๓๘	มหาสารคาม	ทุกอำเภอ
๓๙	มุกดาหาร	ทุกอำเภอ
๔๐	แม่ฮ่องสอน	ทุกอำเภอ

LIRT

National Institutional Repository of Thailand

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๔๑	ยะลา	ทุกอำเภอ
๔๒	ยโสธร	ทุกอำเภอ
๔๓	ร้อยเอ็ด	เมืองร้อยเอ็ด เกษตรวิสัย จตุรพักตรพิมาน ธวัชบุรี พนมไพร โพนชัย โพนทอง เมืองสรวง สุวรรณภูมิ เสลภูมิ หนองพอก และอาจสามารถ
๔๔	ระนอง	ทุกอำเภอ
๔๕	ระยอง	ทุกอำเภอ
๔๖	ลำพูน	ทุกอำเภอ นอกจากกิ่งอำเภอทุ่งหัวช้าง อำเภอล
๔๗	เลย	เมืองเลย เขียงคาน ท่าลี่ ภูกระดึง และวังสะพุง นอกจากกิ่งอำเภอนาดวง อำเภอเมืองเลย
๔๘	ศรีสะเกษ	ทุกอำเภอ
๔๙	สกลนคร	เมืองสกลนคร กุดบาก กุสุมาลย์ พรรณานิคม พังโคน และวาริชภูมิ
๕๐	สตูล	ทุกอำเภอ
๕๑	สมุทรปราการ	ทุกอำเภอ
๕๒	สมุทรสงคราม	ทุกอำเภอ
๕๓	สมุทรสาคร	ทุกอำเภอ
๕๔	สระบุรี	ทุกอำเภอ

ลำดับที่	จังหวัด	เขตหรืออำเภอ
๕๕	สิงห์บุรี	ทุกอำเภอ
๕๖	สุโขทัย	ทุกอำเภอ
๕๗	สุราษฎร์ธานี	ไชยา ท่าฉาง และท่าชนะ
๕๘	หนองคาย	เมืองหนองคาย ท่าบ่อ ปากคาด โพนพิสัย และศรีเชียงใหม่
๕๙	อ่างทอง	เมืองอ่างทอง ไชโย ป่าโมก โพธิ์ทอง และวิเศษชัยชาญ
๖๐	อุตรดิตถ์	เมืองอุตรดิตถ์ ตรอน ท่าปลา น้ำปาด พิชัย และลับแล
๖๑	อุทัยธานี	ทุกอำเภอ
๖๒	อุบลราชธานี	กุดข้าวปุ้น เขมราฐ ชานุมาน พนา เสนางคนิคม หัวตะพาน และอำนาจเจริญ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่การคมนาคมติดต่อระหว่างอำเภอซึ่งยังมีได้มีศาลแขวงเปิดทำการหลายอำเภอ กับอำเภอซึ่งเป็นที่ตั้งศาลจังหวัดบางจังหวัดสะดวกและรวดเร็วขึ้นมาก สมควรให้นำวิธีพิจารณาความอาญาตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลแขวงและวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวงมาใช้ยังกับในศาลจังหวัดดังกล่าว สำหรับคดีอาญาที่มีอัตราโทษอย่างสูงตามที่กฎหมายกำหนดไว้ให้อำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอซึ่งยังมีได้มีศาลแขวงเปิดทำการดังกล่าวเพิ่มขึ้นด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณาคดีเป็นไปโดยเสมอภาคและรวดเร็วยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

